პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ლელო

1974 წ.
№ 140 (5170)
17 ივლისი, ოთხშაბათი.
ფასი 3 კაп.

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

„ახალგაზრდა კომუნისტის“ პრიზი წილად ხვდა რუსთაველ მეკარე გ. ქიმაძეს, „მოლოდოე გრუზიისა“ — გალელ მცველს თ. კობახიას, „ნორჩი ლენინელისა“ — გორელ ნახევარმცველ ტ. ახალკაცს. საქართველოს კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტისა და რესპუბლიკური სპორტკომიტეტის პრიზები მიიღო საუკეთესო თავდამსმელმა და ბომბარდირმა, ზესტაფონელმა ნ. კიკნაძემ. კომკავშირის რუსთავის საქალაქო კომიტეტის პრიზი ყველაზე ტექნიკური ფეხბურთელისთვის ერგო ქუთაისელ გ. სილაგაძეს. პოპულარული ფეხბურთელის ჯილდოს მფლობელი გახდა ყველაზე პატარა ფეხბურთელი გორიდან ს. კაზიევი.

რ. ბაბრიჟიძე.
(ჩვენი კორ.).

* * *

სურათებზე: დამთავრდა ფინალური მატჩი, გაისმა მსაჯის საბოლოო სასტვენი და გამარჯვებული ნორჩები ვერ ფარავენ თავიანთ სიხარულს; „ტყავის ბურთის“ რესპუბლიკური ჩემპიონი უმცროს ასაკში—ქუთაისის „კოლხეთი“; უველაზე პოპულარული ფეხბურთელი — გორელი ს. კაზიევი თასით ხელში.

ავტორის ფოტოები.

ჩვენი სპეციალური კორესპონდენტი ა. ბურასაშვილი ალმა-ათიდან ტელეფონით გვატყობინებს

მარცხის დღე

ალმა-ათა, 16 ივლისი. საქართველოს დელეგაციის გუშინდელ გამოსვლებს მხოლოდ მარცხი შეეძლება ვუწოდოთ. როგორც ვიუწყებოდით, ჩვენმა კალათბურთელმა ვაუებმა დაამარცხეს თურქმენეთისა და ლატვიის გუნდები. გუშინ ალმა-ათის უცხო ენათა ინსტიტუტის სპორტდარბაზში გაიმართა საქართველოს და ლენინგრადის კალათბურთელთა შეხვედრა. ამ მატჩში ჩვენებს ხელს აძლევდათ... წაგებაც, ოღონდ მხოლოდ 7 ქულის სხვაობით. გამარჯვების შემთხვევაში კი ჩვენები ოქროს ქულით გადიოდნენ ფინალში. სამწუხაროდ, მათ ამოცანა ვერ შეასრულეს და 8 ქულის სხვაობით დამარცხდნენ (66:74). მსაჯობა მაინცდამაინც არ იყო ობიექტური, რის გამოც განაწყენებულმა კალათბურთელებმა და მათმა მწვრთნელმა ლ. ინწკირველმა ნერვები ვერ მოთოკეს. ამიტომ ინწკირველი სპარტაკიადაზე მწვრთნელის პოსტიდან გაათავისუფლეს.

მესამე ქვეჯგუფიდან, რომელშიც საქართველო ასპარეზობდა, ფინალის საგზურები ლენინგრადსა და ლატვიას დარჩათ. ეს უკანასკნელი ფინალში ოქროს ქულით შევიდა. აღსანიშნავია, რომ წინასწარ შეხვედრებში ლენინგრადელები ლატვიის გუნდთან დამარცხდნენ — 55:67.

საქართველოს კალათბურთელმა გოგონებმა თურქმენეთის გუნდთან შეხვედრაში იყოჩაღეს (81:25), მაგრამ ფინალის მიღმა დარჩნენ, რადგან წინა ორი შეხვედრა წაგებული ჰქონდათ.

გუშინ ჩვენმა ფრენბურთელმა ბაბუკებმაც გაიმარჯვეს, მაგრამ ფინალში ვერ მოხვდნენ. მათ ორი წაგების შემდეგ მოუგეს მოლდავეთის გუნდს — 3:1.

ამ სპარტაკიადაზე ჩვენი ნორჩი ფეხბურთელები ბოლომდე არ იბრძვიან და ნაადრევად ურიგდებიან მარცხს. გუშინ აზერბაიჯანელებთან შეხვედრაში მათ პირველი ტაიმი მოიგეს 1:0, მაგრამ მეორე ტაიმში ორი გოლი გაუშვეს.

ალმა-ათაში უკვე დამთავრდა პირველობა მხატვრულ ტანვარჯიშში. I ადგილი მოიპოვა რსფსრ-ს გუნდმა — 252,77 ქულა, II — ყაზახეთის კოლექტივმა — 251,84. III ადგილზე არიან მოსკოველები — 242,26. ამ შეჯიბრებაში საქართველოს გუნდი არ გამოდიოდა.

ხარკოვსა და ერევანში დამთავრებულ მოცურავეთა შეჯიბრებებში ჩვენმა გოგონებმა VII ადგილი დაიკავეს, ბოლო ჭაბუკებმა — XI. გუნდურ ჩათვლაში მათ 177,75 ქულით X ადგილი ერგოთ. I ადგილი დაიკავა უკრაინის გუნდმა — 1126,95, II — ლენინგრადის კოლექტივმა — 1117,75. III ადგილზე არიან რსფსრ-ს წარმომადგენლები — 1020,30.

დამთავრდა მოჭადრაკეთა ნახევარფინალური შეჯიბრებები. ფინალში გავიდნენ მოსკოვის, საქართველოს, უზბეკეთისა და აზერბაიჯანის გუნდები.

პოლიტიკური სიზარული

რუსთავის სპორტულ საზოგადოებრიობაში დიდი ინტერესი გამოიწვია „ტყავის ბურთის“ პრიზის მე-10, საიუბილეო რესპუბლიკურმა ფინალურმა გათამაშებამ უმცროსი ასაკის ნორჩ ფეხბურთელთა შორის (1962-1963 წლებში დაბადებული ბავშვები). მასში მონაწილეობდნენ ლაგოდეხის „ჩანჩქერი“, თბილისის „მერცხალი“, გალის „ციცინათელა“, ჭუთაისის „კოლხეთი“, ბათუმის „გაზაფხული“, ბოგდანოვკის „ფარვანა“, გორის „თონთიო“, ზესტაფონის „ფიბსვლა“, წყალტუბოს „ავაზა“, ცხაკაიას „ტეხურა“, ცხინვალის „მაჭიებელი“ და რუსთავის გუნდი.

ტურნირის მონაწილე კოლექტივები დაყოფილი იყვნენ 4 ქვეჯგუფად, აქ I-II ადგილებზე გასულნი ოლიმპიური სისტემით განაგრძობდნენ შემდგომ ბრძოლას.

საბოლოოდ, ფინალში თამაშის უფლება მოიპოვეს ქუთაისის „კოლხეთმა“ (მწვრთნელი მ. ლოსაბერიძე) და ზესტაფონის „წინსვლამ“ (მწვრთნელი თ. ჭიღლაძე). მატჩი „მეტალურგის“ სტადიონზე მიმდინარეობდა ძალზე საინტერესოდ. ნორჩმა ფეხბურთელებმა აჩვენეს ცოცხალი, ტემპიანი თამაში, გამარჯვების დაუცხრომელი სურვილი. შუთაისელებმა კარგად ჩაატარეს შეხვედრა და გაიმარჯვეს ანგარიშით 2:0. ბურთები გაიტანეს კაშიამ და მიქელაძემ.

III ადგილისთვის იბრძოდნენ გორის „თონთიო“ და გალის „ციცინათელა“. გორელი ბესთავის მიერ გატანილი გოლი შესვენების შემდეგ გაქვითა როდონაიამ — 1:1. საჭირო შეიქნა დამატებითი პენალტების დანიშნა, სადაც წარმატება წილად ხვდათ გორელ ფეხბურთელებს (მწვრთნელი კ. თურაზაშვილი).

საპრიზო ადგილებზე გასულ კოლექტივებს გადაეცათ ოქროს, ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედლები, ხოლო „კოლხეთს“ — საპატიო თასი.

ფინალურ ტურნირში მონაწილე ფეხბურთელთათვის დაწესებული იყო სპეციალური ჯილდოები. გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტის“ პრიზი წილად ხვდა რუსთაველ მეკარე გ. ქიმაძეს, „მოლოდოე გრუზიისა“ — გალელ მცველს თ. კობახიას, „ნორჩი ლენინელისა“ — გორელ ნახევარმცველ ტ. ახალკაცს. საქართველოს კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტისა და რესპუბლიკური სპორტკომიტეტის პრიზები მიიღო საუკეთესო თავდამსმელმა და ბომბარდირმა, ზესტაფონელმა ნ. კიკნაძემ. კომკავშირის რუსთავის საქალაქო კომიტეტის პრიზი ყველაზე ტექნიკური ფეხბურთელისთვის ერგო ქუთაისელ გ. სილაგაძეს. პოპულარული ფეხბურთელის ჯილდოს მფლობელი გახდა ყველაზე პატარა ფეხბურთელი გორიდან ს. კაზიევი.

რ. ბაბრიჟიძე.
(ჩვენი კორ.).

* * *

სურათებზე: დამთავრდა ფინალური მატჩი, გაისმა მსაჯის საბოლოო სასტვენი და გამარჯვებული ნორჩები ვერ ფარავენ თავიანთ სიხარულს; „ტყავის ბურთის“ რესპუბლიკური ჩემპიონი უმცროს ასაკში—ქუთაისის „კოლხეთი“; უველაზე პოპულარული ფეხბურთელი — გორელი ს. კაზიევი თასით ხელში.

ავტორის ფოტოები.

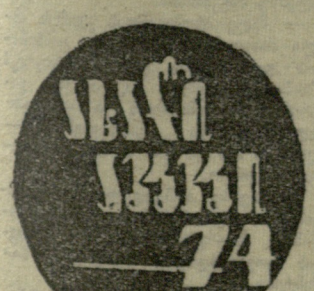

● ვენეციტი, 15 ივლისი. ინგლისის ამ ქალაქში გაიმართა აფროსანთა მსოფლიო ჩემპიონატი „შეროინგი ჰოლანდიელის“ კლასში. ასპარეზობაში დიდ წარმატებას მიაღწიეს გდრ-ის სპორტსმენებმა. ამ ქვეყნის წარმომადგენლებმა I-II ადგილები დაიკავეს. მსოფლიო ჩემპიონი გახდა ეკიპაჟი, რომელსაც მეთაურობდა ი. ვოლფი. ვერცხლი წილად ხვდა გუნდს, რომლის შესაჭვ იყო გ. ჰოუტნერი. ბრინჯაოს მედლები დაიმსახურეს კანადელებმა. დნეპროპეტროვსკელი ვ. გუსენკოს ეკიპაჟი 21-ე ადგილზეა. შეჯიბრებაში გამოდიოდა 26 ქვეყნის 55 ეკიპაჟი.

● კოპენჰაგენი, 15 ივლისი. საერთაშორისო რეგატაში „იალქანი-74“ ლიდერობს საბჭოთა ვაი „ტოვარიშჩი“. ლიდერს 10 საზღვაო მილით ჩამორჩება გფრ-ის ვაი „ჰორკ ფოკი“. შეჯიბრებაში მონაწილეობს 16 ქვეყნის 61 ვაი.

როსტომ აბაშიძე — ნაკრების მწვრთნელი

მსოფლიოს სამგზის ჩემპიონ რ. აბაშიძის სახელი კარგადაა ცნობილი საჭიდაო სამყაროში. მას წლების მანძილზე არ ჰყავდა ტოლი ქვემძიმე წონაში. რ. აბაშიძე კვლავ დაუბრუნდა თავის საყვარელ საქმიანობას, დაუბრუნდა კლასიკურ ჭიდაობას, ოღონდ არა როგორც მომქმედი სპორტსმენი, არამედ როგორც აბალგაზრდა თაობის აღმზრდელი.

ამას წინათ საქართველოს სპორტკომიტეტის შუამდგომლობით სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებულმა ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტმა საკავშირო ნაკრების მწვრთნელად საქართველოში (ლაპარაკია, რა თქმა უნდა, კლასიკურ ჭიდაობაზე) დანიშნა როსტომ აბაშიძე. ეს ცნობა სიხარულით მიიღო ჩვენი რესპუბლიკის სპორტულმა საზოგადოებრიობამ, საჭიდაო აქტივმა, რომლის ღრმა რწმენითაც კეთილსინდისიერი, შრომისმოყვარე და საქმის მცოდნე მწვრთნელი ხელს შეუწყობს კლასიკური ჭიდაობის პოპულარიზაციას ახალგაზრდებში და ხალიჩის ბევრ შესანიშნავ ოსტატს აღზრდის.

სენსაციები ფინიშზე

თბილისში, ჭადრაკის სასახლეში მიმდინარე რესპუბლიკური გუნდური პირველობის ნახევარფინალებში დედაქალაქისა და სოხუმის მოჭადრაკეები I ადგილებს რომ დაიკავებდნენ, ამაში ეჭვი არავის ეპარებოდა. მართლაც, გუშინწინ დასკვნითს, V ტურში თბილისელებმა სძლიეს ტყიბულის გუნდს ანგარიშით 3,5:0,5, ხოლო სოხუმელებმა მოუგეს სამტრედიის კოლექტივს — 3:1 და I ადგილებზე გავიდნენ. მასპინძლებმა 17 ქულა მოაგროვეს, სოხუმელებმა — ნახევარი ქულით მეტი. ჩემპიონობის საკითხი მათს შეხვედრაში გადაწყდება.

დიდად დაიძაბა ბრძოლა ნახევარფინალებში II ადგილებისთვის.

პირველ ნახევარფინალში II ადგილის მთავარი კანდიდატი ზუგდიდის გუნდი (12 ქულა) იყო, რომელიც უახლოეს მეტოქეს, ბათუმის კოლექტივს 3 ქულით უსწრებდა. V ტურში ზუგდიდელები სწორედ თავიანთს „მდევრებს“ შეხვდნენ და სენსაციურად დამარცხდნენ — 0:4. II ადგილი ბათუმელებმა დაიხაკუთრეს — 13 ქულა, ზუგდიდელმა მოჭადრაკეებმა კი III ადგილზე გადაინაცვლეს.

ამ ნახევარფინალში შემდეგ ადგილებზე არიან: ტყიბული — 8,5 ქულა, ცხაკაია — 7 და ლაგოდეხი — 2,5.

მეორე ნახევარფინალში II ადგილისთვის ბრძოლაში გორელები გაწბილდნენ. V ტურის წინ მათ 9 ქულა ჰქონდათ, ჭუთაისელებს კი — 6,5. მაგრამ ახალგაზრდა ჭუთაისელმა მოჭადრაკეებმა ს. გაბუნიამ, გ. ბერიძემ, მ. მოდებაძემ და 11 წლის თამილა მესხმა გამარჯვებისადმი შეუნელებელი ლტოლვა გამოავლინეს. მათ დაამარცხეს გორელები — გ. ყველაშვილი, რ. მჭედლიძე, გ. ქელესხაშვილი, ც. კასთშვილი და 10,5 ქულით ფინიშთან მეორენი მივიდნენ.

გორის გუნდს დაეწინეს ახალციხელი მოჭადრაკეები (რუსთაველებს მოუგეს — 3:1) — 9-9 ქულა. III ადგილი მსაჯთა კოლეგიამ მათს გუნდს მიაკუთვნა. გამარჯვებათა რაოდენობა და კოეფიციენტთა ცხრილის მაჩვენებლები ორივე გუნდს ერთნაირი აღმოაჩნდა, ერთმანეთთან მატჩიც ყაიმით (2:2) დამთავრეს, მაგრამ I დაფაზე ახალციხელმა ზ. დიდმანიშვილმა მოუგო გ. ყველაშვილს (გორი) და ამან ახალციხის გუნდს უპირატესობა მოუტანა. გორელები IV ადგილზე დარჩნენ.

V ადგილი დაიკავა რუსთავის გუნდმა — 7,5, VI — სამტრედიის კოლექტივმა — 6,5.

ფინალში ერთმანეთს შეხვდებიან ნახევარფინალებში შესაბამის ადგილებზე გასული გუნდები.

თ. ნინოშვილი.

ერთი კომბინატის ფიზკულტურელთა საქმეები

„კერამიკული კომბინატი. კომუნისტური შრომის საწარმო“ — ვკითხულობთ თბილისის ამ ერთ-ერთი მოწინავე კომბინატის ლამაზად გაფორმებულ შესასვლელში.

კომბინატი ტერიტორიულად დიდი როდია, მაგრამ ამ საწარმოს 500-ზე მეტი მუშა და მოსამსახურე დიდ საქმეს აკეთებს. კერამიკოსები დაუღალავად შრომობენ. კოლექტივმა სწორედ ამ გულმოდგინე გარჯით, საწარმოს გეგმების გადაჭარბებით შესრულებით, ხარისხიანი პროდუქციის გამოშვებით გაითქვა სახელი.

თბილისელი კერამიკოსები კომუნისტური შრომის საწარმოს სახელისთვის გაწეულ სოციალისტურ შეჯიბრებაში თავიდანვე ჩაებნენ და წარმატებასაც ერთ-ერთმა პირველებმა მიაღწიეს — სასურველი წოდება მოიპოვეს.

ეს ამ-თერთმეტი წლის წინათ იყო. კომუნისტური შრომის საწარმოს სახელის მოპოვება იოლი არ გახლდათ, მაგრამ კიდევ უფრო გულმოდგინე შრომას მოითხოვდა ამ სახელის ღირსეულად ტარება და მოწინავე პოზიციების შენარჩუნება.

თბილისელ კერამიკოსებს სიძნელეებისა არ ეშინიათ. აგერ მერამდენე წელია კომბინატი კვარტალურ და წლიურ გეგმებს გადაჭარბებით ასრულებს, ჯილდოსაც ყველა ღებულობს.

ახლა საწარმოს პროდუქცია იგზავნება საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხეში, მსოფლიოს შვიდ ქვეყანაში. ხალხს განსაკუთრებით ქართული სტილის მხატვრული კერამიკული ნაწარმი მოსწონს, მაგრამ არც სხვა სახის პროდუქციას დაედება წუნი. კოლექტივს მტკიცედ განუზრახავს, რომ ყველა სახის პროდუქციის გამოშვება საერთაშორისო სტანდარტებს გაუთანაბროს. ასეთ წარმატებას ალბათ ვერ მიაღწევდნენ მუშებსა და მოსამსახურეებს მხარში რომ არ უდგნენ კომბინატის დირექცია, პარტიული, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციები. შეთანხმებული მუშაობა, ჭკვიანური თანამშრომლობა ახალ-ახალ მიღწევათა საწინდარია.

კომბინატის შრომითს წარმატებებში ფიზკულტურულ კოლექტივსაც უდავოდ დიდი დამსახურება მიუძღვის, ვინაიდან საწარმოს მუშა-მოსამსახურეთა თითქმის ნახევარი ფიზკულტურელია, 330 კაცი კი — სპორტსაზოგადოება „განთიადის“ წევრი.

კომბინატში იციან სოციალისტური შეჯიბრების მადლის დაფასება. კაცი კაცს ეჯიბრება, საამქრო — საამქროს.

... სამხატვრო საამქროში ვართ. ჩამდგმელ თენგიზ სულიკაშვილს, მეკამეთანრიგოსან მაგიდის ჩოგბურთელს ვეკითხებით, როგორ ასრულებს ყოველთვიურ გეგმებს და რა განაპირობებს მის წარმატებებს.

— ხომ ბედნიერია ოჯახი, სადაც ყველას უსიტყვოდ ესმის ერთმანეთისა? ასე საწარმოშიც, სადაც შრომა დაფასებულია. გარჯა გესახლისება, როცა იცი, რომ გულმოდგინე მუშაობით ამ შენი მეორე ოჯახის დიდებაში საკუთარი წვლილი შეგაქვს. სოციალისტური შეჯიბრება დიდად გვეხმარება. სიტყვის გატეხა და პირშავად დარჩენა აბა ვის გაუხარდება? მე, მაგალითად, ამირან ხატელიშვილს ვეჯიბრები. გეგმებს ორივე მუდამ გადაჭარბებით ვასრულებთ.

— არ გწყინდებათ ერთი და იმავე საქმის კეთება?

— მოწყენილობის წამალი ფიზკულტურა და სპორტია. მე განსაკუთრებით ტურიზმი და მაგიდის ჩოგბურთი მიყვარს. ბუნების წიაღში, ლაშქრობაში გატარებული ყოველი დღე შრომის ხალისს მიათკეცებს.

სულიკაშვილის ნათქვამს ადასტურებს ამავე საამქროს მხატვარი-შემსრულებელი გიორგი მუქერია, რომელიც სოციალისტურ შეჯიბრებაში ავთანდილ მოდებაძესთანაა ჩაბმული და ყოველთვიურ გეგმებს 120-125 პროცენტით ასრულებს.

— თამამად შეიძლება ითქვას, რომ ჩვენს კომბინატში ფიზკულტურა და სპორტი ხუთწლედის სამსახურში დგას. ამას ყოველმხრივ ხელს უწყობენ დირექცია და საწარმოო ტავარჯიშის მეთოდისტი ლევან ლობჟანიძე.

— იტყვიან ხოლმე, მთელ დღეს ნამუშევარ და დაღლილ კაცს ფიზკულტურისთვის სად სცალიაო. არ არის მართალი. საკუთარ თავზე გამომიცდია, რა დაღლილიც არ უნდა ვიყო, მუშაობის შემდეგ ფიზკულტურა სულ სხვა ხალისს მაძლევს. მე სათხილამურო სპორტის თაყვანისმცემელი ვარ და ზაფხულში ცოტა მიჭირს, მაგრამ ამ დროს ზოგადგამჯანსაღებელ ჯგუფში მეცადინეობა მშველის.

სამხატვრო საამქროში შრომასა და სპორტში არც ლუციეტა ბაიდაშვილი და ლამარა გარუჩავა დაუდებენ ტოლს ვინმეს. ფილების დამხარისხებელ გალენტინა პანკრაშკინას რომ ჰკითხოთ, შრომისნაყოფიერების ზრდის პირველი წყარო და წამალი ტურიზმია.

— ტურიზმი ძალიან მიყვარს, როცა შევიტყობ, რომ ამა და ამ დღეს ლაშქრობა ეწყობა, შრომის ხალისი მემატება, ლაშქრობიდან დაბრუნებული კი გაორკეცებული ენერგიით ვმუშაობ. აი, დღეს ძალიან კარგ გუნებაზე ვარ, გავიგე, რომ მომავალ შაბათ-კვირას ჩარგლისკენ წავალთ სალამქროდ და ბუსნისჰაში მშდ კომპლექსის ნორმატივების ჩასაბარებლად შეჯიბრებასაც გავმართავთ...

მასის დამამზადებელი საამქროს მუშას, ფრენბურთსა და სათხილამურო სპორტში თანრიგოსან გიორგი ხუროშვილს, რომელიც ხაჩიკარამოვთან სოციშეჯიბრებაშია ჩაბმული, სწორედ ფიზკულტურა და სპორტი ეხმარება საწარმოო გეგმების ყოველთვიურად 110-115 პროცენტით შესრულებაში.

კერამიკულ კომბინატში კარგად იცნობენ შრომასა და სპორტში მოწინავეებს — ჩამომსხმელ ვაჟა როსტომაშვილს და საზოგადოებრივ ფიზკულტურულ ინსტრუქტორს, გამოწვის საამქროს მუშას ილია ავალიანს. პირველი ნიკოლოზ უშაკოვს ეჯიბრება და გეგმებს 115 პროცენტით ასრულებს, მეორეს სამხატვრო საამქროს გამომწვეელ ვასო მინდიაშვილთან აქვს სოციშეჯიბრი. იგი კომბინატში ყველაზე მოწინავეა გეგმების შესრულებაში (120-130 პროცენტი).

კომბინატში ფიზკულტურისა და სპორტის პოპულარობას ისიც უწყობს ხელს, რომ სხვებს ხშირად პირად მაგალითს აძლევს პარტბიუროს მდივანი მოთა ცვარაძე. იგი საუკეთესო მოჭადრაკეა, გუნდის კაპიტანი. მოჭადრაკეთა გუნდი კი მართლაც კარგი ჰყავთ.

კერამიკოსები კარგად იყენებენ საზოგადოებრივ ფიზკულტურულ კადრებს. ერთ-ერთი აქტივისტია მხატვარ-მოდელიორი, საზოგადოებრივი მწვრთნელი მაგიდის ჩოგბურთში გიორგი კობერიძე. ამ კაცმა კარგად იცის, რაოდენ დიდ როლს ასრულებს ფიზკულტურა და სპორტი შრომისნაყოფიერების ზრდაში, მშრომელთა ჯანმრთელობის განმტკიცებაში. ამიტომ იგი თვითონაც ხშირად გარჯიშობს და სხვებსაც ურჩევს ფიზკულტურასთან დამეგობრებას.

ვლადიმერ ეჯიბაია თავდაპირველად სამხატვრო საამქროს მუშა იყო და მალე გამოიჩინა თავი შუკაითი შრომით. სპორტიც ძალიან უყვარს, განსაკუთრებით ფეხბურთი. ახლა იგი რესპუბლიკური კატეგორიის მსაჯია ამ სახეობაში და ხშირად შეხვდებით რესპუბლიკურ თუ საკავშირო ტურნირებზე. ვლადიმერი არც სწავლას ჩამორჩა. საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტი ამას წინათ მასის დამამზადებელი საამქროს ცვლის ოსტატად დაწინაურეს.

კომბინატის შრომითს წარმატებებში ფიზკულტურელთა და სპორტსმენთა ყველა დამსახურების ჩამოთვლა ამ ერთ წერილში შეუძლებელია. ვიტყვით მხოლოდ, რომ ფიზკულტურული კოლექტივის საბჭო, როელსაც ამჟამად საწარმოო ტანვარჯიშის მეთოდისტი ლ. ლობჟანიძე უძღვება, პირნათლად ასრულებს თავის მოვალეობას: ხშირად ეწყობა სხვადასხვა სახის გამაჯანსაღებელი ღონისძიებანი, ტარდება შიდასაკოლექტივო შეჯიბრებები, სამატჩო შეხვედრები საზღვარ საწარმოებთან.

კარგი გუნდები რომ ჰყავთ, ეს „განთიადის“ საქალაქო სპარტაკიადებზეც დაადასტურა: კერამიკის კომბინატის ფიზკულტურელებმა მუშა-მოსამსახურეთა რაიონებრივის მიხედვით თანაბარი კოლექტივების შეჯიბრებაში III საპრიზო ადგილი დაიკავეს.

— მშდ ახალი კომპლექსის შემოღებამ კიდევ უფრო შეუწყო ხელი საწარმოებში მასობრივ-გამაჯანსაღებელი და ფიზკულტურული მუშაობის გაუმჯობესებას. შარშან ნიშნოსანთა და თანრიგოსანთა მოძზადების გეგმები გადაჭარბებით შევასრულეთ. წელს მოსამზადებელ ჯგუფში 60 კაცი ჩაება, ნორმატივების ჩაბარების სურვილი კი 110-მა გამოთქვა. ბევრმა ნორმატივები უკვე ჩააბარა 60 და 100 მეტრზე რბენაში, სიგრძეზე და სიმაღლეზე ხტომაში, ღერძზე მიზიდვაში, ბირთვის კვრაში, ტყვიის სროლაში, ტურიზმში, აგრეთვე, თეორიულ ნაწილში — სამოქალაქო თავდაცვაში, დილის ჰიგიენურ ტანვარჯიშში, პირად და საზოგადოებრივ ჰიგიენაში, — ამბობს ლობჟანიძე.

— ფიზკულტურისა და სპორტის პროპაგანდის საქმე როგორ გაქვთ? — ვკითხეთ ფიზკულტურელთა თავკაცს.

მან სხვადასხვა შეჯიბრებაში მოპოვებულ პრიზებზე, ვიმპელებზე, სიგელებზე, დიპლომებზე, ფოტოსტენდზე და თვალსაჩინო აგიტაციის სხვა მასალებზე მიგვითითა.

— მალე პროპაგანდის კუთხეს ახალი მასალებიც შეემატება. კომბინატის დირექტორმა გივი ბუცხრიკიძემ ეზოში გააკეთებინა სპეციალური ვიტრინა. ვიტრინისთვის ეს ფოტომასალები გვინდა გამოვიყენოთ, — გვითხრა მან და წინ სურათების დასტა დაგვიწყო.

სურათებზე აღბეჭდილი იყო კომბინატის მუშა-მოსამსახურეების, მოწინავე სპორტსმენებისა და გუნდების ყოველდღიური ცხოვრების მომენტები.

— როცა ჩვენი კოლექტივის შესახებ დაწერთ, პროფკავშირული ორგანიზაციის თავმჯდომარე ბაღრი შავდია არ დაგავიწყდეთ, ძალიან გვეხმარება, — თქვა ფიზკულტურელთა თავკაცმა.

— ხელს არაფერი გიშლით მუშაობაში?

— უფრო მეტი სპორტული ბაზა რომ გვქონდეს, არ გვაწყენდა, მაგრამ კომბინატის რეკონსტრუქციის დამთავრებამდე ფიზკულტურელებს მოთმინება გვმართებს, მერე კი დარბაზს მივიღებთ, — მოგვიგო ლობჟანიძემ.

აუცილებელიც არის. ფიზკულტურელებმა ხუთწლედის სამსახურში თავი არ უნდა შეირცხვინონ, ამისთვის კი მათ სათანადო პირობებიც სჭირდებათ.

ო. გელაშვილი.

უარყოფილი ლეგენდა

კიდევ რამდენიმე სიტყვა კალათბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატის შესახებ

კალათბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატების ორგანიზაცია რატომღაც სამხრეთამერიკელთა მონოპოლიად ითვლება. შვიდი ჩემპიონატიდან ხუთი უშუალოდ სამხრეთ ამერიკის ქვეყნებში ჩატარდა, ერთი — იქვე მეზობლად, პუერტო-რიკოში, და მხოლოდ VI ჩემპიონატს მასპინძლობდა ევროპა (1970 წ. იუგოსლავია).

ყველაზე გასაკვირი კი ის არის, რომ კალათბურთის საერთაშორისო ფედერაციის ბოლო სხდომაზე, რომელიც ამ ჩემპიონატის დღეებში სანხუანში ჩატარდა, კვლავ ლაპარაკი იყო ლათინური ამერიკის ქვეყნებზე, როგორც მსოფლიოს VIII ჩემპიონატის ორგანიზატორებზე. კერძოდ, დღის წესრიგში იდგა ორი კანდიდატის — ბრაზილიისა და არგენტინის ოფიციალური მოთხოვნა. მაგრამ ფედერაციის სხდომამ იმსჯელა აზიაში სპორტის ამ სახეობის პოპულარიზაციაზე და სამხრეთამერიკელებმა მოხსნეს თავიანთი კანდიდატურები. ანის შემდეგ გადაწყდა, რომ მორიგ ჩემპიონატს უმასპინძლებს ფილიპინები. ეს იქნება 1978 წლის ზაფხულში.

ახლა კი მოკლედ VII ჩემპიონატის საბოლოო შედეგებზე. ტურნირში მონაწილეობდა ევროპის ოთხი ქვეყანა (სსრ კავშირი, იუგოსლავია, ესპანეთი და ჩეხოსლოვაკია). სამმა ფინალურ ასპარეზობაში თამაშის უფლება მიიღო. სსრ კავშირის ნაკრები, როგორც იცით, მსოფლიოს ჩემპიონი გახდა, ხოლო იუგოსლავიელებმა — გასული ჩემპიონატის ფავორიტებმა — ვერცხლის მედლები დაიმსახურეს. ხუთეულში მოხვდა ესპანეთის გუნდიც.

როგორც ხედავთ, ევროპულმა კალათბურთმა ამჯერადაც დაამტკიცა თავისი ძალა.

აი, როგორ აფასებს ტურნირის საბოლოო შედეგებს იუგოსლავიის გაზეთი „ბორბა“: „საბჭოთა სპორტსმენებმა ურთხელ კიდევ უარყვეს ლეგენდა ამერიკული კალათბურთის უძლეველობაზე. ბოლო მატჩში მათთვის საკმარისი იყო 4-ქულიანი უპირატესობა, სინამდვილეში კი 11 ქულით გაიმარჯვეს. ამ საინტერესო ბრძოლაში საბჭოთა გუნდმა გვიჩვენა თავდასხმისა და დაცვის უაღრესად ჰარმონიული თამაში. სალნიკოვი ამერიკელებისთვის ბოლომდე ამოუცნობ ფენომენად დარჩა. ალექსანდრე და სერგეი ბელოვები, ახალგაზრდა პავლოვი და ვეტერანი ედემკო დიდი აღმავლობით თამაშობდნენ. სან-ხუანის მატჩი თავისებური გამეორება იყო მიუნჰენის ორი წლისწინანდელი მატჩისა, რომელმაც, ამავე დროს, დაასაბუთა მისი სამართლიანობა“.

კიდევ უფრო საინტერესო მასალებს ბეჭდავს ბელგრადის გაზეთი „სპორტი“. „ამერიკელები, — წერს ამ გაზეთის მიმომხილველი, — ვერაფრით შეურიგდნენ მარცხის რეალურ საფრთხეს. მოედანზე ხშირად იქმნებოდა უსიამოვნო კონფლიქტები. საბჭოთა მწვრთნელმა კონდრაშინმა რამდენიმეჯერ შეცვალა მოთამაშეები და ამით ჩემპიონატის ორგანიზატორებს უსიამოვნება აცდინა თავიდან. კონდრაშინის ამერიკელი კოლეგა ბარტოუ კი უწესოდ იქცეოდა, მსაჯებს ეკამათებოდა, რისთვისაც გაფრთხილებაც კი მიიღო“.

სსრ კავშირის, იუგოსლავიისა და აშშ-ს კალათბურთელებმა ტურნირი ერთნაირი შედეგებით დაამთავრეს. მაგრამ მათს შეხვედრებში საბჭოთა გუნდს აღმოაჩნდა +8 ქულა, იუგოსლავიელებს —0, აშშ-ს კი —8. ამიტომაც, ოქროს მედლები ოლიმპიურმა ჩემპიონებმა მიიღეს, ვერცხლისა — მსოფლიოს ჩემპიონებმა, ბრინჯაო კი განაწყენებულ ამერიკელებს დარჩათ.

მიუნჰენის ოლიმპიადის მესამე პრიზიორი კუბა ამჯერად IV ადგილზე გავიდა. ბოლოსწინა ტურში კუბელები მასპინძლებმა დაამარცხეს (98:97), ბოლო თამაში კი თავისუფლების კუნძულის კალათბურთელებმა მოუგეს ბრაზილიელებს — 85:80. სამმა გუნდმა — ესპანეთის, ბრაზილიისა და პუერტო-რიკოს კოლექტივებმა 2-2 ქულა დააგროვეს. V ადგილი მიეკუთვნა ესპანეთს (—18), VI — ბრაზილიას (+3), VII კი — პუერტო-რიკოს (—21). ფინალური ტურნირის ბოლო მონაწილეს კანადას მხოლოდ 1 ქულა ჰქონდა. ამიტომ მას VIII ადგილი დარჩა.

ჩემპიონატის დამთავრების შემდეგ ჟურნალისტებმა და სპეციალისტებმა შეადგინეს მსოფლიოს სიმბოლური ნაკრები, რომელშიც მოხვდნენ: სალნიკოვი, ა. ბელოვი (ორივე — სსრ კავშირი), ლუკასი (აშშ), კიჩანოვიჩი (იუგოსლავია), ბრაპენდერი (ესპანეთი). საუკეთესო ცენტრალურ თავდამსხმელად აღიარებულია ა. ბელოვი. მეორე პრეტენდენტს, იუგოსლავიელ ჩოსიჩს მან 11 ქულით გაუსწრო.

ყველაზე შედეგიანი თავდასხმა ამერიკელებს ჰყავდათ. ფინალურ ტურნირში მათს ანგარიშზეა 694 ქულა (ყოველ მატჩში — თითქმის 100 ქულა), მთელი ჩემპიონატის მანძილზე კი ამერიკელმა თავდამსხმელებმა 939 ქულა (10 შეხვედრაში) მოაგროვეს.

ყველაზე ძლიერი დაცვა ჰყავდა სსრ კავშირის ნაკრებს. (ფინალურ ტურნირში — მხოლოდ 509 ქულა, მთელს ჩემპიონატში კი — 697).

ყველაზე სუსტი თავდასხმა აღმოაჩნდა ბრაზილიას (522 ქულა), ყველაზე სუსტი დაცვა კი — ესპანეთს (840 ქულა).

სსრ კავშირის ნაკრები ამ ჩემპიონატში ასეთი შემადგენლობით გამოდიოდა: ს. ბელოვი (ცსკა, სიმაღლე — 190 სმ, დაიბადა 1944 წ.), ი. ედეშკო (ცსკა, 195, 1945), ვ. მილოსერდოვი (ცსკა, 187, 1951), ა. ბელოვი (ლენინგრადის „სპარტაკი“, 200, 1951), ა. ბოლშაკოვი (ლენინგრადის „სპარტაკი“, 184, 1946), ი. პავლოვი (ლენინგრადის „სპარტაკი“, 200, 1952), ა. ბოლშოვი (მოსკოვის „დინამო“, 205, 1947), ვ. ჟიგილი (მოსკოვის „დინამო“, 206, 1952), ა. ხარჩენკოვი (მოსკოვის „დინამო“, 201, 1953), ა. სალნიკოვი (კიევის „სტროიტელი“, 197, 1949), პ. ტომსონი (ტარტუს „კალევი“, 194, 1942), მ. პაულაუსკასი (კაუნასის „ჟალგირისი“, 194, 1945).

ფინალური ტურნირის საბოლოო ცხრილი

	თ.	მ.	წ.	ბ.	ქ.
სსრ კავშირი	7	6	1	625—509	6
იუგოსლავია	7	6	1	629—568	6
აშშ	7	6	1	694—587	6
კუბა	7	3	4	565—599	3
ესპანეთი	7	2	5	556—640	2
ბრაზილია	7	2	5	522—586	2
პუერტო-რიკო	7	2	5	568—620	2
კანადა	7	1	6	566—616	1

როგორც ცნობილია, მსოფლიოს 1970 წლის ჩემპიონი იუგოსლავია და VII ჩემპიონატის ორგანიზატორი პუერტო-რიკო ჯგუფურ ტურნირებში ვერ მონაწილეობდნენ. ამიტომაც ქვედა ცხრილში, რომელიც მთელი ჩემპიონატის სურათს ასახავს (ჯგუფური ტურნირები და ფინალი) ისინი არ არიან შეყვანილნი.

სსრ კავშირი	10	9	1	939—697	9
აშშ	10	9	1	1052—829	9
კუბა	10	6	4	798—817	6
ესპანეთი	10	4	6	840—928	4
ბრაზილია	10	4	6	776—797	4
კანადა	10	3	7	808—840	3

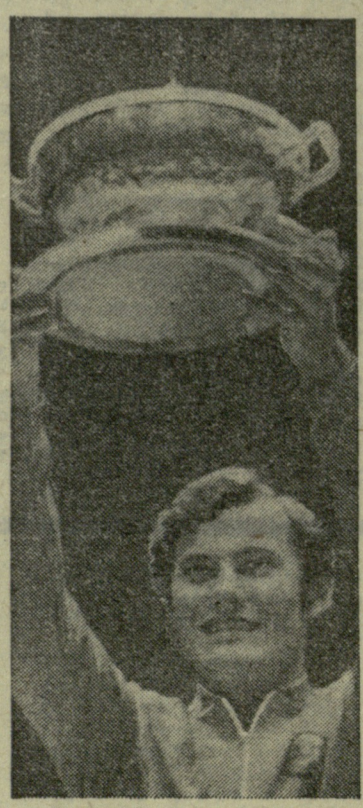

ჩემპიონატის მთავარი ჯილდო — მსოფლიოს თასი გადაეცა სსრ კავშირის ნაკრების კაპიტანს მ. პაულაუსკასს.

სურათზე: პაულაუსკასი ძვირფასი ნადავლით ხელში.

მერვე ადგილზე

მოლდავეთის ქალაქ უნგენში დამთავრდა სოფლის სპორტსმენთა მეორე საკავშირო პირველობა ცხენოსნობაში. შეჯიბრებაში მონაწილეობდნენ 13 რესპუბლიკის წარმომადგენლები, რომელთა შორის ყოველი მესამე სპორტის ოსტატი იყო. ასპარეზობდნენ „კოლმეურნის“ ცხენოსანთა ნაკრები გუნდის მხედრებიც და საკმაო წარმატებითაც. შეჯიბრების პროგრამაში იყო ცხენოსნობის კლასიკური სახეობები: ცხენის გაწვრთნა, დაბრკოლებათა გადალახვა, სამჭიდი და სხვ.

სამჭიდში უმცროსი ასაკის ცხენებით ასპარეზობაში ჩვენი რესპუბლიკის გუნდმა, რომლის შემადგენლობაში იყვნენ ოჩამჩირელი ვ. ჯაფარიძე და გულრიფშელი ნ. მოლდავანი, III ადგილი დაიკავა.

სამჭიდში უფროსი ასაკის ცხენებისთვის ზუგდიდელმა სპორტის ოსტატმა ა. კრაინენკომ VII ადგილი მოიპოვა. გუნდიც VII ადგილზე გავიდა.

უმაღლესი კლასის დაბრკოლებათა გადალახვაში ოჩამჩირელი სპორტის ოსტატი ი. ბარათელია V ადგილზეა. ამ სახეობის გუნდურ ჩათვლაში საქართველოს „კოლმეურნის“ გუნდმა III ადგილი დაიკავა.

საერთო გუნდურ ჩათვლაში „კოლმეურნის“ ცხენოსნებმა VIII ადგილი მოიპოვეს.

ნ. სიხინავა.

მშვიდობისა და მეგობრობის ელჩები

ამას წინათ საკავშირო სპორტკომიტეტისა და სსრ კავშირის ოლიმპიური კომიტეტის მოწვევით საბჭოთა კავშირს ესტუმრა უცხოელ ჟურნალისტთა დიდი ჯგუფი. ჯგუფს მეთაურობდნენ სპორტულ ჟურნალისტთა საერთაშორისო ასოციაციის (აიპს-ი) პრეზიდენტი ფრენკ ტეილორი და ამავე ასოციაციის გენერალური მდივანი ბობი ნაიდუ.

უცხოელი ჟურნალისტები თბილისშიც იყვნენ. სტუმრობა დაათვალიერეს ჩვენი ქალაქის ღირსშესანიშნაობანი, სპორტული ბაზები, შეხვდნენ გამოჩენილ ქართველ სპორტსმენებს.

დღეს გთავაზობთ ფ. ტეილორის წერილს, რომელშიც იგი გვიზიარებს საბჭოთა კავშირში მიღებულ შთაბეჭდილებებს.

საბჭოთა კავშირში ჩვენ მშვიდობისა და მეგობრობის ელჩებად ჩავედით. ვეწვიეთ მოსკოვს, ლენინგრადს, კიევს, თბილისს, ბაქოს. საბჭოთა ჯადმიანებმა გული გადავუხსნეს და თავიანთი სახლების კარები სტუმართმოყვარულად გაგვიღეს.

ასეთია ოცდაოთხივე ჩემი კოლეგის, ოცდაოთხი უცხოელი ჟურნალისტის, სპორტული პრესის საერთაშორისო ასოციაციის (აიპს-ი) წევრების შეხედულება, რომლებმაც ამას წინათ საბჭოთა კავშირში იმოგზაურეს. სპორტულ ჟურნალისტთა ეს საერთაშორისო ბრიგადა მიწვეული იყო სსრ კავშირის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარის სერგეი პავლოვის თაოსნობით. „ჩამობრძანდით საბჭოთა კავშირში,— გვუბნებოდა სერგეი პავლოვი, — და თქვენი თვალით ნახავთ, რა გვქონდა მხედველობაში, როცა 1980 წლის ოლიმპიური თამაშების მასპინძლობის სურვილი გამოვთქვით“.

იმან, რაც ვნახეთ, უდიდესი შთაბეჭდილება მოახდინა ჩვენზე. მოვიყვან ორი ჩემი კოლეგის სიტყვებს.

იან ვულდრიჯი, რომელმაც 1972 წელს დიდი ბრიტანეთის საუკეთესო სპორტული ჟურნალისტისა და მწერლისთვის დაწესებული პრიზი მიიღო, ამბობს: „იმის შესახებ, რაც საბჭოთა კავშირში ვნახე, შემიძლია წიგნი დავწერო. ახლა კი ვიტყვი, რომ მთელი მოგზაურობაც და სტუმრად მიღებული შთაბეჭდილებებიც, მეტი რომ არა ვთქვა, ფანტასტიკური იყო“.

კანადის ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი სპორტული ჟურნალისტი, მონრეალელი ჯორჯ ჰახსონი ამ აზრისაა: „ეს იყო ცხადად ქცეული ოცნება. მე ვერასგზით ვერ ვიტყოდი უარს ამ მოგზაურობაზე, საბჭოთა სპორტსმენ ქალებთან და ვაჟებთან, საბჭოური სპორტის მესვეურებთან შეხვედრაზე“.

საქმეში ჩაუნედავ კაცს ალბათ გაუჭირდება წარმოიდგინოს მეგობრობისა და პროფესიული სიამაყის ის დიდი გრძნობა, რაც სპორტულ ჟურნალისტთა საერთაშორისო ორგანიზაციის — აიპს-ის წევრებს გვაკავშირებს ერთმანეთთან. ჩვენ გვაერთიანებს ძმობა, ურთიერთდახმარება და ურთიერთთანამშრომლობა, ყოველივე ამას კი საფუძვლად უდევს დიდი სიყვარული სპორტისადმი, რომელიც არაფრით ჩამოუვარდება მისდამი თვით სპორტსმენთა ერთგულებას.

სსრ კავშირში ჩასვლიდან 24 საათის შემდეგ ჩვენ უკვე ვისხედით დაუვიწყარი მოგზაურობის „ჯადოსნურ ხალიჩა-თვითმფრინავში“. ამ მოგზაურობის მარშრუტი საქართველომდე და უზბეკეთამდე იყო გადაჭიმული. ჩვენ ვნახეთ ის დიდი შესაძლებლობები, რაც საბჭოთა კავშირში სპორტსმენ ქალებსა და ვაჟებს აქვთ შექმნილი.

არასოდეს დამავიწყდება გულთბილი მიღება, რომელიც პირველ დღეს მოგვიწყეს ცსკა-ში და მოსკოვის სანიჩბოსნო არხზე.

ცსკა-ში ჩემზე უდიდესი შთაბეჭდილება მოახდინეს ფრენბურთელმა ქალებმა (ეს თამაში დიდ ბრიტანეთში ჯერ კიდევ არ არის ისე გავრცელებული, როგორც საჭიროა), რომლებიც სრულყოფის მისაღწევად დღეში რამდენიმე საათს ვარჯიშობენ. ინგლისელ ფეხბურთელებს ქანცი გაუწყდებოდათ, მათი წვრთნის რეჟიმი რომ დაეცვათ. შემდეგ ტანმოვარჯიშეები ვნახეთ. ტელევიზიის წყალობით სპორტის ეს სახეობა სწრაფად ვითარდება ინგლისში.

დიდმა არტისტულობამ და გრაციოზულობამ ინგლისელ მოსწავლე გოგონათა კერპებად აქცია ტანვარჯიშის ისეთი აღიარებული სპეციალისტები, როგორიც არიან ლარისა ლატინინა, ლიუდმილა ტურიშჩევა და ოლღა კორბუტი. მოსწავლეები უამრავ წერილს მიგზავნიან და მეკითხებიან, რით შეიძლება მოძრაობის ასეთ გრაციოზულობას მივაღწიოთო. ცსკა-ში მე ვნახე, როგორ აღწევენ ამას. ტანვარჯიშულ დარბაზში გამეფებულ სიჩუმეში, მაყურებელთა შეძახილებისა და პრესის ყურადღებისგან შორს, ტანმოვარჯიშეები მხოლოდ თავიანთი მწვრთნელების თანდასწრებით ნაბიჯნაბიჯ ამუშავებენ ყოველ ვარჯიშს, იყენებენ რაღაც წარმოუდგენელ იარაღს. რომელიც მათ პაეროვანი რეზინის ზღვაში თავბრუდამხვევი მაღლაყით გადახტომის დროს ტრამვებისგან იცავს.

სანიჩბოსნო არხს აქვს ყველაფერი, რაც აუცილებელია ოლიმპიელი ნიჩბოსნისთვის. ჩვენ ეს ვიცით აკადემიური ნიჩბოსნობის საერთაშორისო ფედერაციის პრეზიდენტის ტომ კელერის სიტყვებიდან. მოსკოვის სანიჩბოსნო არხი ათ თვეში აშენდა. ჩვენც გვაქვს სანიჩბოსნო არხი ნოტინგემში. მის აშენებას ორწელიწადნახევარი დასჭირდა. ამის შემდეგ მე აუცილებლად აღარ მიმაჩნია საბჭოთა მშენებლობის ტემპებზე სიტყვის გაგრძელება.

მოსკოვიდან ჟურნალისტთა ჯგუფი, რომელშიც მე ვიყავი, კიევს გადაფრინდა, ხოლო მეორე ჯგუფი, რომელსაც აიპს-ის გენერალური მდივანი ბობი ნაიდუ ახლდა, ლენინგრადისკენ გაემართა.

კიევში საქალაქო საბჭოს აღმასკომმა, რესპუბლიკურმა სპორტკომიტეტმა გულთბილი მიღება მოგვიწყვეს. როცა ამ ქალაქს ვტოვებდით, ვიგრძენით, რომ იქ დამყარებული მეგობრული ურთიერთობა მთელი სიცოცხლის მანძილზე გაგრძელდებოდა.

კვლავ დიდი კმაყოფილებით შევხვდი ვალერი ბორზოვს. უკანასკნელად მე იგი მიუნჰენის სარბენ ბილიკზე ვხახე, სადაც საბჭოთა სპორტსმენმა ოლიმპიური ოქროს მედლები მოიპოვა 100 და 200 მეტრზე რბენაში. ახლა იგი თავისი მწვრთნელის ხელმძღვანელობით ევროპის ჩემპიონატისთვის (რომი) ემზადება. მას განზრახული აქვს მსოფლიო რეკორდი 100 მეტრზე რბენაში დაუჯერებელ შედეგამდე — 9,8 წამამდე დაიყვანოს.

კიევში ჩვენ იმდენი რამ ვნახეთ, რომ აქ ყველაფრის ჩამოთვლა, უბრალოდ, შეუძლებელია. მაგრამ ერთი შთაბეჭდილება, რომელიც არასდროს წაიშლება ჩემი მეხსიერებიდან, მაინც მინდა გაგიზიაროთ. ჩვენ მაღლა, დნეპრის თავზე ვიდექით, ვხედავდით ძირს გაწოლილი მდინარის ლივლივა ზედაპირს და დაუსრულებელ სივრცეს. ნათლად წარმოვიდგინე, როგორ გადადიოდნენ ოცდაათი წლის წინათ საბჭოთა არმიის ჯარები აქ იერიშზე თავისუფლების სახელით ცეცხლის წეიმაში. არ დამავიწყდება ძეგლი, აღმართული ლეგენდარული კიევკელი ფეხბურთელების პატივსაცემად, რომელთაც მატჩი ჩაატარეს დამპყრობლებთან, დაამარცხეს ისინი და გამარჯვებისთვის მსხვერპლად საკუთარი სიცოცხლე გაიღეს. არ დამავიწყდება სპორტის მუზეუმი. იქ მე ვხანე სურათები საბჭოთა სპორტსმენებისა, რომლებიც სპორტული მოედნებიდან ომის ჭარცეცხლში მიდიოდნენ, რათა თავიანთი სამშობლო დაეცვათ. ომმა მათ ძალების გაფურჩქვნის, ახალგაზრდობისა და მომავლის რწმენის აყვავების ხანაში მოუსწრო. მათი დამახსოვრებაა, რომ ჩვენ ვცოცხლობთ, შეგვიძლია დავტკბეთ მეგობრობით და მივაღწიოთ დიდ ურთიერთგაგებას ოლიმპიური თამაშებისა თუ სხვა საერთაშორისო სპორტული შეხვედრების საშუალებით.

კიევში ჩვენ დავტკბით ცხენოსანთა ოსტატობით იმ ტრასაზე, სადაც შარშან ცხენოსნურ სამჭიდში გამართულ ევროპის ჩემპიონატში ბრინცესა ანაც მონაწილეობდა. ჩვენ სინანულით დავემშვიდობეთ კიევს, მის სუფთა, ფართო ქუჩებს და ქუჩის გასწვრივ ჩარიგებულ ხეთა ლამაზ მწკრივებს, დავემშვიდობეთ მეგობრებს. ახლა თბილისი და ტრადიციული ქართული სტუმართმოყვარეობა გველოდა. იქ ჩვენ ქართული ღვინით სავსე თასებით ასჯერ და ათასჯერ უნდა გვედღეგრძელებინა მშვიდობა და სპორტის საშუალებით დამყარებული ურთიერთგაგება.

ჩვენს ჯგუფში იყო მუდამ მოცინარი, გულკეთილი ამერიკელი ჟურნალისტი, ჯორჯიის შტატის ქალაქ ატლანტის მკვიდრი ფურმან ბიშერი, რომელმაც თბილისში თქვა: „მე ძმური სალამი ჩამოვუტანე ამერიკის შეერთებული შტატების ჯორჯიიდან საბჭოთა კავშირის ჯორჯიის (ინგლისურ ენაზე — საქართველოს) ხალხს“.

თბილისში ჩვენ ვნახეთ სტადიონი, რომელიც ქალაქის ცენტრში შენდება, და საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის ბრწყინვალე სპორტული კომპლექსი. საბჭოთა კავშირის ოლიმპიურ გუნდებში ხომ მუდამ იყვნენ საქართველოს სპორტსმენები. არასდროს დამავიწყდება თბილისის ჭადრაკის სასახლეში ჩვენი სტუმრობის დროს გამეფებული სიჩუმე და სიმყუდროვე. აქ, ამ აყვავებული ხეხილით გარშემორტყმულ სასახლეში, სადაც ჭადრაკის მოყვარე, თოვლით დაფარული მწვერვალების ბრწყინვალე ხედი ჩანს, ოჯახის მამებთან ერთად ჭადრაკის სათამაშოდ მოდიან მათი ცოლებიცა და შვილებიც. ასეთი რამ სხვაგან არსად მინახავს.

„საქართველოში ლაშქრობის“ დროს ჩვენ გვახლდნენ მსოფლიოს მრავალგზის ჩემპიონი ჭიდაობაში, ახლა კი საქართველოს სპორტკომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე ვახტანგ ბალავაძე და სხვა ქართველი მეგობრები. ვუყურებდი თბილისის თავზე აღმართულ ქართველის დედის გიგანტურ ქანდაკებას, ცალ ხელში სამეგობრო ღვინის ფიალა რომ უჭირავს, მეორეში კი მახვილი მათთვის, ვინც გაბედავს და ამ ქვეყანას მტრული ზრახვებით მიადგება. მე ვფიქრობ, ეს ნებისმიერ სიტყვებზე უკეთ მეტყველებს მთელი საბჭოთა ქვეყნის ხალხთა ხასიათზე.

ამ სტრიქონებს მე შინ, ინგლისში ვწერ. ვუყურებ მწვანე საბავშვო მოედანს, ვუყურებ ვარდის ბუჩქებს, ორმლებიც სიოს დაბერვაზე ნაზად ირწევიან და ვფიქრობ, რა ძნელია ლოგიკურად გადმოგცეთ ის უამრავი შთაბეჭდილება, რაც საბჭოთა კავშირში მოგზაურობამ დამიტოვა. მაგონდება სამარყანდის ოქროს გზაც, სამარყანდისა და ბუხარის ძველი მინარეთები, ტაშკენტის სპორტის სასახლის საცივურაოს საამო სიგრილეც, როცა ქალაქში სიცხე 40 გრადუსს აღწევდა, პატარა გოგონები კი თავიანთს ოსტატობას გვიჩვენებდნენ ფიგურულ ციგურაობაში...

არასდროს დაგვავიწყდება სასიამოვნო საღამო ტაშკენტის მახლობლად მდებარე საბჭოთა მეურნეობაში. ბამბის პლანტაციების გვერდით, რომელსაც სპეციალური დანადგარებით რწყავდნენ, მიგვიღო უზბეკეთის სსრ 5 წლისთავის სახელობის საბჭოთა მეურნეობის ხელმძღვანელმა ჯურა ხანაზაროვმა და ბევრი საინტერესო რამ გვიამბო. მის ნაამბობს საბჭოთა მეურნეობის შუამაობისა და გეგმების შესახებ კიდევ უფრო ავსებდა და ამდიდრებდა ძლიერი, მრავლისმნახველი ხელები და ციმციმა თვალები. მან გვიჩვენა ბამბის მინდვრები და სტადიონი, სადაც ახალგაზრდები შრომის შემდეგ ფეხბურთს თამაშობენ. მე ვფიქრობ, სწორედ ესაა სპორტის მომხიბვლელი ძალა — დასვენება, კმაყოფილება, ცხოვრება. სულაც არ არის აუცილებელი ჩემპიონი გახდე. მთავარია სპორტის სიყვარული, სპორტში მეცადინეობის სურვილი. ასე ფიქრობს საბჭოთა ხალხი, რაშიც ჩვენ ბევრჯერ დავრწმუნდით ამ მოგზაურობის დროს. საბჭოთა მეურნეობის თავკაცს რომ ვესაუბრებოდით, მე თითქოს მთელი საბჭოთა ქვეყნის გულისცემა ვიგრძენი. არასდროს დავიწყდება ამ კაცის გულღია, მისი ქვეყნის ვეღებივით ლაღი ღიმილი და მისი დიდი, კრეძლივით დიდი გული.

მოსკოვში დაბრუნებულებს თან გვახლდნენ ორი გიდი, სსრ კავშირის სპორტკომიტეტის წარმომადგენელი ა. ვალიაძეტოვი და ჩვენი მეგობარი, სსრ კავშირის სპორტულ ჟურნალისტთა ფედერაციის პასუხისმგებელი მდივანი ალბერტ ლეიკინი.

საბჭოთა ქვეყანაში ვმოგზაურობდით, რამდენიმე ათასი მილი გავიარეთ, რათა შემდეგ შევხვედროდით ჩვენს სტუმართმოყვარე მასპინძელს სერგეი პავლოვს, მოგვესმინა მისი ნაამბობი სპორტის შეაახებ, 1980 წლის ოლიმპიური თამაშების მასპინძლობასთან დაკავშირებით მოსკოველთა სურვილებისა და იმედების შესახებ.

როგორც პროფესიულმა ჟურნალისტებმა, ჩვენ ვიცით, რომ ოლიმპიური თამაშების გასაშუქებლად სპორტულ ჟურნალისტს სჭირდება სამი რამ: მოსწრებული საწოლი, ინტერვიუს აღებისთვის ოლიმპიურ თამაშებამდე და თამაშების დროს შექმნილი საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალიბებისთვის აუცილებელი პირობები, საიმედო სატელეფონო, სატელეგრაფო და სატელექსო კავშირი.

არც ერთი ჟურნალისტის ნაამბობს, თუნდაც შედევრიც იყოს, აზრი არ ექნება, თუ მკითხველამდე ვერ მივიდა.

პავლოვმა გვაცნობა, რომ მოსკოვში თამაშებისთვის საგანგებოდ აიგება პრესის სახლი, რომელიც დაახლოებით 6 ათას ჟურნალისტს მოემსახურება. მანვე გვითხრა, რომ აშენდება ახალი საერთაშორისო სატელეფონო სადგური ათასი არხით, რომლითაც შესაძლებელი იქნება საათში დაახლოებით 6 ათასი კავშირის დამყარება. დაიდგმება 500 ტელექსი. გარდა ამისა, გამოყოფილი იქნება 1200 ადგილი რადიო- და ტელეკომენტატორებისთვის. მათს მუშაობას ხელს შეუწყობს ორბიტაზე კავშირგაბმულობის სპეციალური თანამგზავრის გაშვება.

ეს მხოლოდ რამდენიმე ციფრია იმ დიდი, ახალი გეგმებისა, რაც საბჭოთა კავშირში ისახება არა მარტო მსოფლიო პრესის წარმომადგენლების, არამედ მილიონი ტურისტის მისაღებად, რომლებიც ოლიმპიური თამაშების წელიწადს მოსკოვს ეწვევიან.

ს. პავლოვმა აიპს-ის წევრებს უთხრა: „ჯერ თუნდაც ის ფაქტი, რომ მოსკოვი ოლიმპიური თამაშების ჩატარების მსურველი ქალაქების შეჯიბრებაში მონაწილეობს, უკვე იმას ნიშნავს, რომ მას გულწრფელად სურს ოლიმპიელთა მიღება. ახორციელებს რა მშვიდობიანი თანაარსებობის ლენინური პრინციპებს, საბჭოთა სახელმწიფო მუდამ გამოდის იმ სოციალისტური ძალებისა და მოძრაობათა დაცვაზედ, რომლებიც ხელს უწყობენ ხალხთა შორის ურთიერთგაგებისა და მშვიდობის გამტკიცებას. არ არსებობს არავითარი პოლიტიკური, ეკონომიური, სპორტული ან ტექნიკური პრობლემა, რასაც შეუძლია ხელი შეუშალოს მოსკოვში ოლიმპიური თამაშების ჩატარებას“.

ჩემი პირადი შეხედულების გამოხატვა ძნელი არ არის: ჩვენს სამყაროში ბევრი სხვადასხვა ხალხია, ბევრი სხვადასხვა ფერი, სხვადასხვა პოლიტიკური და რელიგიური რწმენა. მაგრამ სპორტში ვალდებული ვართ ერთი სამყარო გვჭონდეს, რათა მსოფლიოს ახალგაზრდობას შეეძლოს ფიზიკურ კულტურაში სრულყოფა, მეგობრობის დამყარება და სოციალური კონტაქტების გაფართოება. ეს იდეალია. ნურავინ შეიტანს ეჭვს იმაში, რომ ოლიმპიადა ერთხელაც იქნება აფრიკაში ან სამხრეთ ამერიკაში ჩატარდება, ვინაიდან ოლიმპიზმის იდეალი ისაა, რომ თამაშები მთელმა მსოფლიომ ნახოს. ახლა მოსკოვის ჯერია და მან მიიწვია თამაშები. წინასწარ ვერავინ იწინასწარმეტყველებს კენჭისყრის შედეგებს, ვინაიდან ისინი, ვინც კანდიდატები უნდა შეარჩიოს, თავიანთი შეხედულებებისამებრ განსაზღვრავენ, ვის მისცემენ ხმას. მაგრამ იმაში, რომ მოსკოვი მზადაა, სურს და შეუძლია კიდეც ოლიმპიური თამაშები საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის პირობების შესაბამისად მოაწყოს, ეჭვს ვერავინ შეიტანს.

ინგლისურიდან თარგმნა
ა. ლეიკინმა.

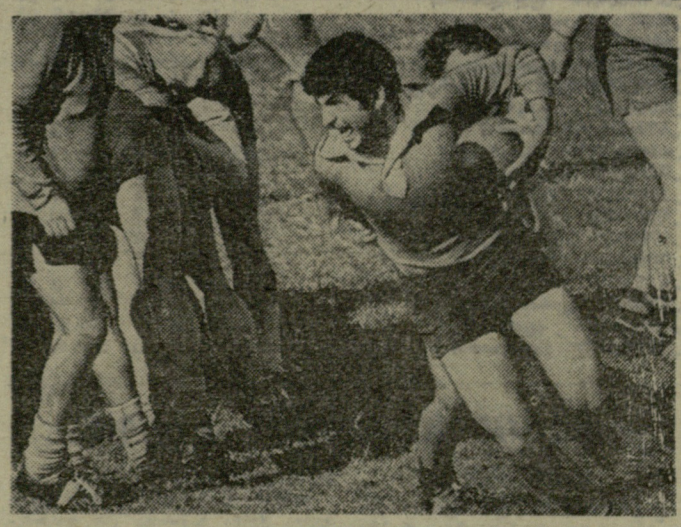

სსრ კავშირის პირველობა რეგბიში

კვირას თბილისში ადგილობრივმა „განთიადმა“ მოსკოვის „ავტომობილისტის“ რეგბისტებთან შეხვედრაში მიმდინარე ჩემპიონატში პირველი გამარჯვება მოიპოვა — 9:0.

* * *

სურათზე: მომენტი ასკ-ს სტადიონზე გამართული მატჩიდან. თბილისის განთიადელებმა შერკინებიდან ბურთი მოიგეს და სანებლიძეს გადააწოდეს (ფოტოზე — ბურთით), რომელმაც „ავტომობილისტის“ წინააღმდეგ მორიგი შეტევა წამოიწყო.

ვ. სოკოლოვის ფოტო.

სნაიპერები

კვირას გამართული შეხვედრებით დამთავრდა რეგბიში სსრ კავშირის ჩემპიონატის პირველი წრის შეხვედრები. მომავალ კვირას გაიმართება მეორე წრის პირველი ტურის მატჩები და შემდეგ სპორტსმენებს თვლნახევრიანი „არდადეგები“ დაეწყებათ.

პირველ წრეში ჩატარებული შეხვედრების შედეგების მიხედვით დადგინდა ჩემპიონატის საუკეთესო ბომბარდირთა ვინაობა. „სხაიპერთა“ სიას სათავეში ჩაუდგა ლენინგრადის „ბურევესტნიკის“ მოთამაშე რუმიანცევი, რომლის ანგარიშზეც გუნდის მიერ შვიდ მატჩში მოპოვებული 108 ქულიდან 68 მოდის. შემდეგ ადგილებზე არიან კიევის სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტის გუნდის წევრი ბობროვი (56) და სსრ კავშირის ჩემპიონის, მოსკოვის „ფილის“ რეგბისტი ივაშოვი (47).

II წრის კალენდარი

21 ივლისი. „ბურევესტნიკი“ (ლენინგრადი)—„განთიადი“ (თბილისი), „ფილი“ (მოსკოვი) — „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი), „ავტომობილისტი“ (მოსკოვი) — ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია (მოსკოვის ოლქი), „ლოკომოტივი“ (თბილისი) — სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი (კიევი).

8 სექტემბერი. „განთიადი“ — სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი, ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია — „ლოკომოტივი“ (თბილისი), „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი) — „ავტომობილისტი“, „ბურევესტნიკი“ — „ფილი“.

15 სექტემბერი. „ფილი“ — „განთიადი“, „ავტომობილისტი“— „ბურევესტნიკი“, „ლოკომოტივი“ (თბილისი) — „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი), სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი — ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია.

22 სექტემბერი. „განთიადი“ — ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია, „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი) — სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი, „ბურევესტნიკი“ — „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი), „ფილი“ — „ავტომობილისტი“.

29 სექტემბერი. „ლოკომოტივი“ (თბილისი) — „განთიადი“, სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი — „ავტომობილისტი“, ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია — „ფილი“, „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი) — „ბურევესტნიკი“.

6 ოქტომბერი. „განთიადი“ — „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი), „ბურევესტნიკი“ — ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია, „ფილი“ — სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი, „ავტომობილისტი“ — „ლოკომოტივი“ (თბილისი).

13 ოქტომბერი. „ავტომობილისტი“ — „განთიადი“, „ლოკომოტივი“ (თბილისი) — „ფილი“, სამოქალაქო ავიაციის ინჟინერთა ინსტიტუტი — „ბურევესტნიკი“, ი. გაგარინის სახელობის სამხედრო-საჰაერო აკადემია — „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი).

პატარა ავტომანქანების დიდი სისწრაფე

სსრ კავშირის ჩემპიონატი ავტოსამოდელო სპორტში

თბილისში უკვე სამი დღეა მიმდინარეობს სსრ კავშირის ჩემპიონატი ავტოსამოდელო სპორტში. ასპარეზობაშია თავი მოუყარა ყველა მოკავშირე რესპუბლიკის, მოსკოვისა და ლენინგრადის ორასამდე სპორტსმენს, რომელთა შორის არიან სსრ კავშირისა და ევროპის ჩემპიონები, ქვეყნის, კონტინენტისა და მსოფლიოს რეკორდსმენები.

XVIII საკავშირო ჩემპიონატის მთავარმა მსაჯმა, საკავშირო კატეგორიის მსაჯმა ე. აგაგელოვმა (ბაქო) გვითხრა, რომ საბჭოთა ავტომოდელისტებს საერთაშორისო სარბიელზე, განსაკუთრებით ბოლო წლებში, კარგი მაჩვენებლები აქვთ. ევროპის ჩემპიონები და მსოფლიო რეკორდსმენები, მოსკოველი საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი ვლადიმერ პოპოვი და ლენინგრადელი საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი ნიკოლოზ ტრინევი ობილისშიც ცდიან ძალებს. მართალია, ეს ასპარეზობა ევროპის მორიგი პირველობისთვის (შეჯიბრება აგვისტოში საფრანგეთის ქალაქ ლიონში გაიმართება) ქვეყნის ნაკრების კანდიდატების შერჩევას არ ისახავს მიზნად, ვინაიდან გუხდი უკვე დაკომპლექტებულია, მაგრამ არ შეიძლება მის შემადგენლობაში ერთგვარი ცვლილებები მაინც არ მოახდინოს, თუ მონაწილეთაგან ვინმემ რამდენიმე ცდაზე სტაბილურად აჩვენა საერთაშორისო კლასის შედეგი.

● **შეჯიბრების ორგანიზაციით კმაყოფილი თუ ბართ?**

— ჩვენს მასპინძელს — საქართველოს დოსააფის რესპუბლიკურ კომიტეტს ბევრს ვერაფერს დავამდურებით. კარგმა მასპინძლობამ მაღალი შედეგების ჩვენებასაც ხელი შეუწყო — უკვე სამი საკავშირო რეკორდი გაუმჯობესდა, მაგრამ, ვფიქრობთ მოსავალი კიდევ უფრო უხვი იქნება.

● **რას გვეტყვით გუნდებისა და სპორტსმენების მაჩვენებლებზე, მასპინძელთა შედეგებზე?**

— საერთო შედეგები ურიგო რდია. ამას რეკორდებიც ადასტურებს. გუნდურ შეჯიბრებაში ყოველ კოლექტივს ყველა კლასში (სულ რვა კლასია) თითო სპორტსმენი გამოჰყავს. ჯერჯერობით ყველაზე კარგად რსფსრ-ს, ლენინგრადის, უკრაინისა და სომხეთის მოდელისტები გამოდიან. საქართველოს სპორტსმენებსაც ვერ დავემდურებით. ხუთი კლასის მოდელებით შეჯიბრებები უკვე დამთავრდა, მათ კი ნული არც ერთში არ მიუღიათ. აზერბაიჯანის კოლექტივს 2,5 და 10 კბ სმ მოცულობისძრავიანი სარბოლო და 1,5-ანი ასლებით შეჯიბრებაში ხელი მოეცარათ. მოსკოველებმა ნული მიიღეს 5-კბ სმ მოცულობის სარბოლო მანქანის მოდელებით ასპარეზობაში. ეს გუნდები ლიდერთა ჯგუფში იყვნენ და მათი წარუმატებლობა ამიტომაც აღვნიშნე.

მონაწილეთა ასეთ სიმრავლეს გაისისთვის ზრუნვა განაპირობებს. ავტოსამოდელო სპორტი სსრ კავშირის ხალხთა VI სპარტაკიადის ტექნიკური სახეობების პროგრამაში შედის. თბილისის შეჯიბრებაში ბრძოლის დაძაბულობა ამანაც გამოიწვია. მაგალითად, 1,5 კბ სმ მოცულობისძრავიანი სარბოლო მოდელებით შეჯიბრებაში ბაქოელმა სპორტის ოსტატობის კანდიდატმა არტან არუთინოვმა ტაშბოველ სპორტის ოსტატს ბორის ერემეევს ვერცხლის მედალი იმის წყალობით „წაართვა“, რომ მის მიერ დაშვებულმა მოდელმა საათში 202,931 კილომეტრის სისწრაფის განვითარება შეძლო, ერემეევის მოდელმა—202,475 კილომეტრისა.

ამ სახეობაში ყველას აჯობა ნიკოლაეველი ინჟინერ-კონსტრუქტორის ანატოლი კლიმენკოს მიერ დამზადებულმა მოდელმა — 212,014 კმ. ეს საკავშირო რეკორდია. კლიმენკო ჩემპიონიც გახდა.

დანარჩენი ორი საკავშირო რეკორდი ეკუთვნით რსფსრ-ს გუნდის წევრებს ვ. პოპოვს (2,5-ანებით, 245, 902 კმ) და სპორტის ოსტატ ვ. სოლოვიოვს (10-ანებით, 271,493 კმ).

საქართველოს სპორტსმენებიდან ჯერჯერობით ყველაზე კარგი შედეგი აქვს ს. ჩალიჯანს. მის მიერ დამზადებულმა 2,5 კბ სმ მოცულობისძრავიანმა სარბოლო მოდელმა საათში 211,516 კმ სისწრაფის განვითარება შეძლო, რითაც სპორტსმენს პირადი VI ადგილი მოუტანა. გუნდმა V ადგილი და 127 ქულა მიიღო.

რ. შალრაძე.

* * *

სხვა ტექნიკური შედეგები. სარბოლო ავტომანქანების მოდელები. 2,5 კბ სმ მოცულობისძრავიანი. ვ. პოპოვი (რსფსრ) — 245,902 კმ, ვ. კარაპეტიანი (სომხეთი) — 238,095, ა. ჯოსტოჩკა (უკრაინა) — 234,987. **5,0-ანები.** ნ. ტრინევი (ლენინგრადი) — 249,653, ფ. კამალდიხოვი (უზბეკეთი) — 249,307, ე. ზეინალოვი (აზერბაიჯანი) — 243,243. **10,0-ანები.** ვ. სოლოვიოვი (რსფსრ) — 271,493, ე. გუსევი (ლენინგრადი) — 247,934, ე. ლიუტოვი (უკრაინა) — 238,927. **ავტომანქანების ასლები. 1,5 კბ სმ-ის მოცულობის ძრავით.** გ. გოროზოვატსკი (ყირგიზეთი) — 180,256, ა. ავაქიანი (სომხეთი) — 174,760, ვ. კანონინი (რსფსრ) — 170,874.

* * *

სურათებზე: ქვევით — სსრ კავშირის რეკორდსმენი ა. კლიმენკო; ზევით თბილისელი გ. გუდაძე (1,5-ანებით შეჯიბრებაში მისი მოდელი თბილისელთა ნამუშევრებს შორის საუკეთესო იყო) თავის მოდელს სტარტისთვის ამზადებს.

ვ. სოკოლოვის ფოტოებ.

ფეხბურთის ფეხბურთი ფეხბურთი

დედაქალაქის ჩემპიონატი

15 ივლისს მოსკოვში გაიმართა სსრ კავშირის საფეხბურთო ჩემპიონატის მე-14 ტურის ბოლო მატჩი ადგილობრივ „ტორპედოსა“ და ვორონეჟელ „ზარიას“ შორის.

ანგარიშით 2:1 გაიმარჯვეს ტორპედოელებმა. მათი მხრივ ორივე ბურთი გაიტანა ნიკოლოვმა, „ზარიადან“ — კუკსოვმა.

სსრ კავშირის პირველობა

გათამაშების ცხრილი

მდგომარეობა 17 ივლისისთვის

	თ.	მ.	ფ.	წ.	ბ.	ქ.
„დინამო“ (კიევი)	14	7	6	1	21—8	20
„ზენიტი“ (ლენინგრადი)	14	5	8	1	17—15	18
„დინამო“ (მოსკოვი)	14	4	8	2	18—14	16
„დნეპრი“ (დნეპროპეტროვსკი)	14	5	6	3	15—11	16
„არარატი“ (ერევანი)	14	5	5	4	17—14	15
„ჩერნომორეცი“ (ოდესა)	14	4	7	3	19—20	15
„ქაირათი“ (ალმა-ათა)	14	4	6	4	23—20	14
„შახთიორი“ (ტაშკენტი)	14	4	6	4	20—18	14
„სპარტაკი“ (მოსკოვი)	13	4	6	3	9—9	14
„შახტიორი“ (დონეცკი)	14	3	7	4	13—15	13
„დინამო“ (თბილისი)	13	3	7	3	11—15	13
ცსკა	14	3	6	5	19—22	12
„ტორპედო“ (მოსკოვი)	14	3	6	5	8—13	12
„ნისტრუ“ (კიშინიოვი)	14	3	5	6	19—23	11
„კარპატი“ (ლვოვი)	14	2	7	5	11—15	11
„ზარია“ (ვოროშილოვგრადი)	14	2	4	8	16—22	8

ფეხბურთის მოყვარულთა საუურადღებოდ!

სსრ კავშირის სპორტკომიტეტის დადგენილებით, როგორც ცნობილია, მოსკოვის „სპარტაკისა“ და თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელთა გუნდების I წრის შეხვედრის შედეგი (0:0) გაუქმებულ იქნა. ეს მატჩი მოსკოვში შედგება დღეს. მისი ბოლო 30 წუთის რადიორეპორტაჟს მოვისმენთ 21 საათსა და 45 წუთიდან თბილისის დროით.

გათამაშების ცხრილი

I წრის შედეგები

	თ.	მ.	ფ.	წ.	ბ.	ქ.
„ისკრა“ (სმოლენსკი)	19	12	3	4	34—15	27
„დინამო“ (ვოლოგდა)	19	11	5	3	32—15	27
„დინამო“ (ბათუმი)	19	9	8	2	25—8	26
„ტორპედო“ (ვლადიმერი)	19	11	4	4	27—13	26
„დილა“ (გორა)	19	10	3	6	39—25	23
„ხიმიკი“ (ძერჟინსკი)	19	9	5	5	28—20	23
„შახტარი“ (ლისიჩანსკი)	19	9	5	5	24—16	23
„ლოკომოტივი“ (სამარყანდი)	19	8	6	5	25—26	22
„დინამო“ (სტავროპოლი)	19	7	5	7	24—19	19
„გურია“ (ლანჩხუთი)	19	4	11	4	32—29	19
„მერცხალი“ (მაბარაძე)	19	6	7	6	28—29	19
„დინამო“ (ციროვაბადი)	19	8	2	9	25—24	18
„კალიტვა“ (ბელაია კალიტვა)	19	8	2	9	22—21	18
„დინამო“ (ბრაიანსკი)	19	7	4	8	22—23	18
„ხიმიკი“ (ნოვომოსკოვსკი)	19	7	2	10	18—22	16
„შირაკი“ (ლენინაკანი)	19	5	4	10	19—31	14
„დინამო“ (ხუდადი)	19	5	3	11	19—35	13
„ლორი“ (ყიროვაკანი)	19	3	6	10	14—35	12
„კოლხეთი“ (ფოთი)	19	3	4	12	9—30	10
„ფოლადი“ (ხუმგაითი)	19	3	1	15	12—42	7

„ტყავის გუთის“ კრიზზე

ცხინვალი

აქ გაიმართა სამხრეთ ოსეთის პირველობა „ტყავის ბურთის“ პრიზზე ნორჩ ფეხბურთელთა გუნდებს შორის. მასში მონაწილეობდნენ ლენინგორის, ზნაურის, ჯავისა და ცხინვალის რაიონების, აგრეთვე, ქ. ცხინვალის კოლექტივები.

უმცროსი ასაკობრივი კატეგორიის გუნდების ფინალში ერთმანეთს შეხვდნენ ქ. ცხინვალისა და ცხინვალის რაიონის (ვანათის სპ. სკოლის) გუნდები. ცხინვალელებმა გაიმარჯვეს ანგარიშით 5:1 და დაეუფლნენ პრიზს. III ადგილზე ასპარეზობდნენ ჯაველი ფეხბურთელები.

უფროს ასაკში ადგილები ასე გადანაწილდა: ლენინგორი, ქ. ცხინვალი, ჯავა.

აღნიშნის ღირსნი არიან ნიჭიერი ნორჩი ფეხბურთელები: რ. ოქრუაშვილი, გ. ბუჟღულაშვილი, ბ. ფარასტაევი, მ. ჩიგოევი, გ. შერაზადიშვილი (ცხინვალი), ჯ. ქარქუსოვი (ჯავა), ი. გერიტიშვილი, ზ. ხინჩაგოვი, ვ. ხაჩიროვი (ლენინგორი) და სხვანი.

ვ. მელქოევი.
(ჩვენი კორ.).

ზესტაფონი

ფეროშენადნობთა ქარხნის სტადიონზე გაიმართა საარაონო ტურნირი ნორჩ ფეხბურთელთა შორის.

უფროს ასაკში გადამწყვეტი მატჩი შედგა ქვედა საქარხნისა და ფეროშენადნობთა ქარხნის კომუნალური განყოფილების გუნდებს შორის. წარმატება წილად ხვდათ ფეროშენადნობთა ქარხნის კომუნალური განყოფილების წარმომადგენლებს.

აღსანიშნავია, რომ უმცროს ასაკობრივ კატეგორიაშიც გაიმარჯვეს ამ ქარხნის კომუნალური განყოფილების ნორჩმა ფეხბურთელებმა.

ა. განუშრავა.
(ჩვენი კორ.).

საჩხერე

„ტყავის ბურთის“ ტურნირში საინტერესოდ მიმდინარეობდა უფროსი ასაკის გუნდების ასპარეზობა. საჩხერის შ. რუსთაველის სახელობის სკოლის წარმომადგენლებმა აჯობეს ყველას და ფინალში გაუსწრეს სავანისა და საჩხერის ი. ჭავჭავაძის სახელობის სკოლების გუნდებს.

უმცროს ასაკში უძლიერესი აღმოჩნდა საჩხერის ა. წერეთლის სახელობის სკოლის გუნდი. აქ მომდევნო ადგილებზე გავიდნენ საჩხერის მე-2 და ქორეთის საშუალო სკოლების წარმომადგენლები.

ა. ანასაშვილი.
(ჩვენი კორ.).

სპორტშეკრების ცხრილი პოლონეთში

პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის 30-ე წლისთავს ეძღვნება ფეხბურთელთა საერთაშორისო ტურნირი, რომელიც 20-22 ივლისს ჩატარდება ამ ქვეყნის ქალაქებში — ლიუბლინში, კრაკოვში, ვროცლავსა და გდანსკში.

ტურნირში მონაწილეობას მიიღებს სსრ კავშირის ნაკრები გუნდი. მის უფროს მწვრთნელს ქ. ბესკოვს გათვალისწინებული აქვს ასეთი შემადგენლობა წაიყვანოს ტურნირზე: **მეკარეები** — პილგუი, კოლტუნი; **მცველები** — ძოძუაშვილი, ოლშანსკი, ლეშჩუკი, ნიაულინი, ლოსევი; **ნახევარმცველები** — ტროშკინი, ბურიაკი, კოლოტოვი, ხახანაშვილი, ანდრიასიანი, ფედოტოვი, მ. მაჩაიძე; **თავდამსხმელები** — შლოხინი, შებელი, პაველკო, ხაჩიანაგისი.

კალენდარი

ტალინი, 15 ივლისი. 8 მსოფლიო რეკორდი დამყარდა ქალაქში მოცურავეთა საკავშირო ჩემპიონატში, რომელიც აქ, „კალევის“ საცურაო აუზში მოეწყო. ასპარეზობის ბოლოს ახალი მსოფლიო რეკორდები დაამყარეს ლენინგრადელმა სამატომ (200 მ ფარფლებით — 1:50,2), და ყაზახეთის წარმომადგენელმა ტ. ვერშევიჩმა (400 მ აკვალანგით — 3.38,8). 1500 მეტრზე ფარფლებით ცურვაში კვლავ თავი გამოიჩინა ლენინგრადელმა ვ. ანდრეევმა — 14.14. ეს შედეგიც ახალი მსოფლიო რეკორდია.

მოსკოვი, 15 ივლისი. სასტენდო სროლაში საკავშირო ჩემპიონატის დღეებში მოსკოველმა ე. სენიჩკინამ ადგილიდან ასპარეზობაში 100 შესაძლებლიდან 95 ქულა მოაგროვა და სსრ კავშირის რეკორდი დაამყარა ქალთა შორის.

მძლეოსნობის ახალი ამგები

აუსბურგი, 15 ივლისი. დასავლეთ გერმანიის ამ ქალაქში გაიმართა მახპინძლებისა და პოლონეთის მძლეოსანთა ნაკრები გუნდების შეხვედრა, სადაც ი. შევინსკამ 200 მეტრის გარშემოს 22,41 წამი მოანდომა. დ. კატოლიკმა 800 მეტრი 2 წუთსა და 01,8 წამში დაფარა, ა. ზანტანი (ორივე — პოლონეთი) პირველი იყო სამხტომში — 16,63 მ.

პრაღა, 15 ივლისი. ჩეხოსლოვაკიის მძლეოსანთა ღია ჩემპიონატის მოხაწილე საბჭოთა სპორტსმენებმა ი. ანდრიუშენკომ და ნ. ხომენკომ 50 კილომეტრზე სპორტულ სიარულში შესაბამისად III და IV ადგილები დაიკავეს. პირველმა აჩვენა 4:17.0,9, მეორემ — 4:23,17,0.

ლონდონი, 15 ივლისი. დიდი ბრიტანეთის ღია ჩემპიონატში ს. უილიამსმა 100 მეტრი 10,2 წამში დაფარა. ჯ. ბოლდინგმა 400 მეტრზე თარჯრბენში 49,1 აჩვენა. მსოფლიო რეკორდსმენმა სიმაღლეზე ხტომაში, ამერიკელმა დ. სტოუნზმა (ყველა — აშშ) გააწბილა გულშემატკივრები, როცა საკმაოდ დაბალი შედეგით დაამთავრა შეჯიბრება — 214 სმ. მახპინძლებიდან კარგად ეასპარეზეს მსოფლიო რეკორდსმენმა დ. ბედფორდმა, რომელმაც 10 კილომეტრის გავლას 28.14,8 მოანდომა და 3000 მეტრზე წინაღობებით რბენაში გამარჯვებულმა ჯ. დეკისმა — 8.26,8.

რედაქტორის მოადგილე
ზ. ჯაფარიძე.

ИНДЕКС 66448

საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობის სტამბა. თბილისი, ლენინის ქ. № 14.

უე 04673